

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3046

гр. Варна, 15.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
мл. с. Ивелина Чавдарова

като разгледа докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско дело № 20223100501689 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 240, ал. 1 ГПК.

Образувано е по молба на ПЛ. ХР. К., В. ИЛ. Д. и Т. АНД. СР., тримата от гр. Варна, за отмяна на влязло в сила неprisъствено Решение № 1213/28.04.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна, с което решение е уважен предявен от Т. АНГ. Г. и Г. ИВ. Г., двамата от гр. Вълчи дол, против тримата молители ревандикционен иск относно жилищна сграда, представляваща обект с идентификатор ..... по КKKP на гр. Варна, находяща се в гр. Варна, район Приморски, местност ..... № ..., със застроена площ от 55 кв. м.

В молбата се твърди, че тримата молители – ответници по ревандикационния иск, не са били уведомявани за воденото против тях дело, съответно не са участвали в производството и не са могли да защитят правата си по предявения против тях ревандикационен иск.

Отправено е искане за отмяна на неprisъственото решение и за връщане на делото на РС-Варна с указания относно процесуалния стадий от който да започне, а именно – от връчване на преписи от исковата молба на тримата ответници по иска – настоящи молители.

В писмен отговор, насрещните страни Т. АНГ. Г. и Г. ИВ. Г., двамата от гр. Вълчи дол, оспорват молбата, считат, че е неоснователна и настояват да се остави без уважение.

В преписката по в. гр. дело № 1689/2022 год. по описа на ОС-Варна се съдържа и частна жалба с вх. № 49204/19.07.2022 год. по рег. на РС-Варна, подадена от ПЛ. ХР. К., срещу Определение № 7746/15.07.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна, с което е оставена без разглеждане, подадената от ПЛ. ХР. К. и Т. АНД. СР., молба с вх. № 48687/15.07.2022 год. по рег. на РС-Варна за спиране на изпълнението на влязлото в сила неprisъствено Решение № 1213/28.04.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна.

В частната жалба са наведени оплаквания, че определението е незаконосъобразно, като се настоява за отмяната му.

В писмен отговор, насрещните страни Т. АНГ. Г. и Г. ИВ. Г., двамата от гр. Вълчи дол, оспорват жалбата, считат, че е неоснователна и настояват да се остави без уважение.

Частната жалба е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт (определение с преграждащ развитието на производството характер) и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, като съображенията за това са следните:

С влязло в сила неприсъствено Решение № 1213/28.04.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна, е уважен предявен от Т. АНГ. Г. и Г. ИВ. Г., двамата от гр. Вълчи дол, против ПЛ. ХР. К., В. ИЛ. Д. и Т. АНД. СР., тримата от гр. Варна, ревандикционен иск относно жилищна сграда, представляваща обект с идентификатор ..... по КККР на гр. Варна, находяща се в гр. Варна, район Приморски, местност ..... № ..., със застроена площ от 55 кв. м.

Решението е връчено на ответниците на 09.05.2022 год.

С молба от 27.05.2022 год. ПЛ. ХР. К., В. ИЛ. Д. и Т. АНД. СР., тримата от гр. Варна, са поискали отмяна на влязлото в сила неприсъствено Решение № 1213/28.04.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна, поради това, че не са били уведомявани за воденото против тях дело, съответно не са участвали в производството и не са могли да защитят правата си по предявения против тях ревандикционен иск – основания за отмяна по чл. 240, ал. 1, т. 1 ГПК.

С молба с вх. № 48689/15.07.2022 год. по рег. на РС-Варна, П.К. и Т.С. са поискали от РС-Варна спиране на изпълнението на влязлото в сила неприсъствено решение, въз основа на което е бил издаден и изпълнителен лист и е било образувано изпълнително дело № 1136/2022 год. по описа на ЧСИ Людмил Станев с район на действие района на ОС-Варна.

С обжалваното определение РС-Варна е приел, че не е компетентен да се произнесе по молбата и я е оставил без разглеждане.

Определението е правилно.

В чл. 240 ГПК е уредена защитата срещу постановено неприсъствено решение. Чл. 240, ал. 1 ГПК предвижда защитата срещу неприсъственото решение на страната, срещу която е постановено, да се осъществи чрез отмяната му от въззивния съд, който би бил компетентен да се произнесе по жалба против първоинстанционното решение по реда на инстанционния контрол, а ал. 2 – чрез иск за отричане на правото или за предявяване на същото право.

Производството по чл. 240, ал. 1 ГПК е идентично с производството по отмяна на влязло в сила решение по глава Двadesет и четвърта от ГПК. Двете производства имат за цел отмяна на влязло в сила решение. Разликите между двете производства са в две насоки: 1) Производството по чл. 240, ал. 1 ГПК е с по – ограничен обхват (основанията покриват единствено основанията по чл. 303, ал. 1, т. 5 ГПК; 2) функционалната компетентност по

молбата по чл. 240, ал. 1 ГПК е на въззивния съд, а по молбата по глава Двадесет и четвърта ГПК е на Върховния касационен съд на РБ. И при двете производства може да възникне нужда от спиране на изпълнение на влязлото в сила решение, чиято отмяна се иска. В производството по глава Двадесет и четвърта от ГПК в чл. 309 ГПК е предвидена възможност за спиране на изпълнението на влязлото в сила решение, както и условията, при които то може да бъде спряно, а именно – при условията на чл. 282, ал. 2-6 ГПК.

Относно производството по отмяната на неприсъствени решения по чл. 240, ал. 1 ГПК липсват норми, които да предвиждат спиране на изпълнението на влязлото в сила неприсъствено решение. Както бе посочено и в производството по чл. 240, ал. 1 ГПК за отмяна на влязлото в сила неприсъствено решение може да възникне нужда от спиране на изпълнението на неприсъственото решение. От изложеното е видно, че е налице празнота в закона, която следва да бъде преодоляна чрез правоприлагане по аналогия и по – конкретно – чрез аналогия на закона, като в производството за отмяна на влязлото в сила неприсъствено решение по чл. 240, ал. 1 ГПК се приложат по аналогия нормите на чл. 309 ГПК.

При това положение компетентен да се произнесе по молба за спиране на изпълнението на влязлото в сила неприсъствено решение при подадена молба по чл. 240, ал. 1 ГПК за отмяната му, е въззивния съд, т. е., съдът, който е компетентен да разгледа и молбата за отмяна по правилата, уреждащи функционалната компетентност – в случая Окръжен съд – Варна.

Поради изложеното настоящият състав намира, че като е приел, че не е компетентен да разгледа и да се произнесе по молбата за спиране на влязлото в сила неприсъствено решение и я е оставил без разглеждане, РС – Варна е постановил правилно определение.

В обобщение частната жалба е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба с вх. № 49204/19.07.2022 год. по рег. на РС-Варна, подадена от ПЛ. ХР. К., срещу Определение № 7746/15.07.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна, с което е оставена без разглеждане, подадената от ПЛ. ХР. К. и Т. АНД. СР., молба с вх. № 48687/15.07.2022 год. по рег. на РС-Варна за спиране на изпълнението на влязлото в сила неприсъствено Решение № 1213/28.04.2022 год., постановено по гр. дело № 16081/2021 год. по описа на РС-Варна.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____